דעם רב'ס טאָכטער

א העכסט שפּאַנענדיקער ראָמאַן פון דעם אידישן לעבן אין מיטל־אַלטער פון לעאָ וויעוינפעלד

(פאָרזעצונג)

— אַז אויסצוערען א וואָרט האָט חנה'לע אויסגעשטרעקט איר האַנט צו אים, אבער ער האָט זיך ניט געקאָנט צופרידנשטעלן מיט דעם בלויזן קושן פון איר האַנט. אין א סעקונדע האָט ער־יי שוין נעהאַלטן אין זיינע אָרימס און ביידע קערפּערס פון די צוגיי פאַרליבטע האָבן זיך איינגעשלאָסן אין איינעם. ער האָט זי געקושט נאָר אזא פאַרליבטער יונגערמאַן ווי־ל־אין זיינע אָרימס האָבן זיך איר־יי כחות פאַרלאָזן און זי האָט זיך ניט געקאָנט ווערן.

פּלוצלונג זיינען זיי איבערראַשט געוואָרן פון א הויכן, טייוולשן געלעכטער, וועלכער האָט זיך דורכגעטראָגן דורך דעם גאָרטן. דערשראָקענע זיינען זיי אָפּגעשפּרונגען איינע פון די אַנדערע, אבער זיי האָבן קיינעם ניט באַמערקט און זיי זיינען געווען צופרידן.

א מינוט שפּעטער איז דער פרינץ שוין געווען אין אַדער צווייטער זייט פון דעם פאַרקאַן. ער איז אַריבערגעלטן שפּרונגען איבער דעם מויער און ער איז פאַרשוואונדן. חנה'לע האָט אים נאָך לאַנג נאָכגעקוקט און זי האָט דאַן אָפּגעוויישט די טרערן פון אירע אויגן, וועלכע האָבן ניט ווילנדיק נאָך געמאַכט אַ וואָרט.

מאַכט אירע באַקן.

קאַפּיטל 12

פרינצעסן מאַריאַ האָט געבערעט פון כעס און צאָרן. איר אויפרעגונג, ווען זי האָט זיך געפונען אַליין מיט דעם קאַנצלער, גראַף באַטיאַנאַ, אין איר אַכטונג נאָכדעם ווי פירסטן אַלעקסאַנדער און פרינצעסן העלענא האָבן פאַרלאָזט טירנא, איז געווען אזא, אז אפילו דער קאַנצלער, וועלכער האָט ניט געקאָנט זיין ווילנדיק נאָם געפונען אַזאַ־נע־ווערטן אין אַ פאַלן אין אירע אויגן, וועלכע האָבן ניט